יא: קרבן התרומה פרק רביעי שקלים העדה

מן האומנין נוטלין להן כעד הנין ונעד השנה יחד: **אומן הממונה.** שחילו בו הקטורת והיה ריאפשוטה לנוהר האומנין מה יעשו **לבית גרמו וכו'.** שמקבלין מכרן ממרומות ר"ל בהן לבית גרמו משנה מעבה שבענרב לפי שכרן כתה מתרומה הדשה: **כגי.** שאל אם לא היו וכו' מה עשו בתעות האלפוטות: **אמן לריכא ליה.** מעיקרא מיבעיא ליה ולהשתא פשיטא ליה דר' בא בשם ר' חייא בר בא אמר לעולמיריסו: **ופעיי בן לריכא ליה.** הא דקמבעיא ליה אם הן נאתן לכלי שרת כשירי הלשכה אל דהיו להו כמותר תרומת הלשכה אבל לקרן המזבח ותלי בתין דלף מותר תרומת הלשכה לקרן המזבח כתה: **דאיפלגון.** דפליגי ר"י ור"ל: **פיעפר.** לקטורת כללי תולי:

קדש היא. קדש תהיה לכם: **שתבא פוורייתה בקדש.** שכל מעשיה לא יהיו אלא בקדש: **שתבא בשם מפרופס הלשכה.** אבל אין לריך לעשותה בקודש: **דתניגן.** בתיפה: **המקדים נכסיו.** וקי"ל סתם הקדשות לבדק הבית: **ויהי כהן דברים ראוין לקרבנות צבור.** וכל המקדים דבר הראוי למזבח אינו יולא מידי מזבח לעולם והראוי לקרבן לבור שלי מפסר לתקריבו כך לריך לקנות מקופת הלשכה אלבד נותנין אותן לאומנין בשכרן: **רבי יוחנן אמר.** הא דתנן ויהי כהן דברים ראוין לקרבנות לבור הייט קטורת דלי בהתה הא מני לה בפיפא והיא ראויה לימיד כמו לבור ולי ייעות ושמנים ומלמות הא מני לה אלא קטרת דאיתה ראויה אלא לבור אלמא עושין קטורת מתולין ומחוץ וקבלת לריי ב"מ: **באומן של בית הלכיים.** שהיה טוען בשכרו מותר הקטרת שיעותר אלא שהיו נוקחין ממנו אחר כך ולא הספיקו ליקח עד שהוקדשה ונעלה בקדש נעשית ובריי ב"מ: **מבפפת.** שנתחלו בה הקטרת היתה כלי שרת לקדש דבל מעשיה בקדש: **דבר קדש בכלי שרת נעדה.** בתמיה ואלו תנן נותנין אותה לאומנין בשכרן: **ל"ל ולאו שמואל היא.** לגומר מאן אמרה להן שמעתתא שמואל ושמואל היא דאמר שהקילו בתותר הקדשים: **דאיפלגון.** דפליגי שמואל וריי: **הוחירו אמידין.** שלקחו ממנות לבור מתרומת הלשכה דתנן בערכין אין פוחתין משנה טלאים מבוקרין בלשכת הטלאים וכשמגיע ר"מ ניסן לא היו מקריבין שוב קרבנות לבור ממנות התרומה של אמתקד שנאחר חדש בחדשו חדש והכלו קרבנות מתרומה הדשה ונמלא בכל שנה ושנה ד' טלאים בלשכת הטלאים ממנות התרומה הישנה והיינו שהוחירו שלא הוקרבו לקריבו בשנה שעברה: **שמואל אמר נפדין בפמיני.** לבהמיין בשנה זו ומחללין אותן על מעות חולין ואותן המעות יבלו למותר התרומה הדשה ובין שיעלה לחולין מחרין ולוקחין אותן מתרומה הדשה ויקריבו בשנה זו ופע"ג שאין בהמת קדשי יחיד מתחללת בלא מום בדקי"ל מומם כל בהמה טמאה דאמר מר בנעלי מומין שנפדו הכתוב מדבר אילו של לבור נפדין בלב ב"ד מתנה עליהן ובלא חולין לא אפשר לפדותן מעמות תרומה הדשה שאין הקדש מתחלל על הקדש: **נפדין בפפולי בפוקדשין.** ויבאו עד שיתאחרו ויתכבו ויפלו דמיהן לנדבה דקדושת הגוף שבהן לריכן הלכה ואין מתחללין בלא מום: **הוחירו שעירים.** שקנו הלבור מתרומות הישנה כגון שעיר של ר"ח אדר שנאבד ונמלא בניסן: **אם עולה נפדים.** להקריבה עולה ואם"ב שאם מניחין אותה לרעות עד שיסתאב ממי דמיה נופלין לקרן המזבח להקריב עולה אם"ב נפדים להקריבה עלמה עולה: **לא כ"ב חטאת.** שאם מניחין אותה שלינה קריבה אלא עולה: **ר"ג אומר ירעו.** הפעירים כמו הטולות: **מקיילין בכן.** כשעירים שנתותרו משנה לשנה אם המזבח בהמתנה בעל מקריבין אותן לנדבת לבור: **וקיימ"ל יש חטאת קריבה עולה.** דשעירי הלבור חטאת הן ולרן המזבח עולות הן: **בייא היא.** שתי קרבנות לבור שאין נקבעין לשם מה שיהיו אלא בשחיטתן וכל זמן שהן חיים רשות ביד לבור לשנותן למה שיללו: **תנאי ב"ד על המותרות.** אפילו חטאת שיקריבו עולות אבל שאר חטאות של לבור אין משתנין להיות עולות:

משנת אליהו

ניסתת כרגיו הנאון ז"ל. וכדפרשית מה דמסיקין בגרסתו תתן פשיטא ליה דקלא אבלעיל ולבהי נרים לעיל כמי ד"ה בר בא יעיין בשבועות ד"ל ל' אלא מתתה מתפל בלינה כי ונמצאת לי ע"ב אם לו נפפלו מי ובשבועות ד"ל ל' ד"ה מבל מקום מי: **כ"ג ספפר בגומן שביב נוטל בשבלו קטורה.** וכדפרשיה והכי מתרן לה נמי בחמשת כריתות ר' ע"ח אמר רבי אלעזר בשתות בשמנת לאומנין בשכרן ועיין רש"י שם ד"ה מתרשין מהקנה ב"ה אם שאר שלמונין המתאקים אם ב"ה ועיין בר"ש שם ד"ה המקרים נפפיו דקלמר ובגמרת מפרש בתתן בית אבנטים מי ועיין מעילה י"ד ובכ"ש שם בתרי לאומנין הבנין טלה טונת ובתרי רש"י בשבועות ר' ע"ב ד"ה מתרשין שתרי אלבדי ומי תוספות שם ד"ה מתרשין מי ות"ש ל"ל מלי אלא יתנו לאומנין בשכרן ובריש שבר כתן ובסב דבל זמן שהיא בקבוצתה אינו לאומנין דבל דבר שבתר לתמצה אינו יולא מידי מזבח לעולם ועיין רש"י בתעילה שד"ה מותר מי אלא קשיא מי ות"ש ד"ה קטרת ד"ה דבר ד' וכן אלהרך בתשבוב לגלן בסוף הלי אלקים לא ת"ש מנות דכריתות דפרק הא בנולות מותרות אבי בריתי לוקחת ובסא לא הי אלא דתלוק בבל אלקים ד"ה מנות דכריתות בפרק הא בנולות מותרות אחר לוקח אלוקים הם ומבתמנים מתמת זה אלא אי"ר יוסף ב' ש"ת בגיתת לבאי מלין ות"ש ל"ל הכל מיריי בשבר פיטום של שנה תדשה מי לא הסיבו הבריאלמנ זה ולבדיהו יסתרו תוקמתא דיבולמני ועיין שבר מיריי לבן תנות תשבה לאשתה מי הבתבבים שם בסוף הלי אלקים נקבו סתם אומנים יבן אמ"ג דבפיבוקו מוכיר של מבעטי הקטרת ל"ל בשם פירש אלוביה דרבי ובסוף בתתתא דהבי מתתיאתא:

ל"ל ולאו שמואל היא דשמואל אמר בל הוא שבקילו הבמים בטותרות. בבבלי שבועות ר' ע"ב מחלבלת הבעיא ר"ל שבבי ליה נפדין בתמתין. ולבתה שם דעת אין נפדין בתמתין אלא ר"ש ל"ל לא ב"ד מתנה בי' ונם לר"ש נופדים ב"ל דמקריבין בבן אלא דבלי אלא ב"ל ריבו ולבדוקבן מה דאמר בתם לר"ש אין נפדין בתמתין. אבל לא בבסולי אתוקדשים הבייבו אלא ב"ל ריבו ולף דבתמתות ע"ב ב' מבתמ לר"ש אלא לרבים בבר הקבו בתתם בשבועות שם ד"ה מקריבין ובמתמתה אם ד"ה דאתת לבי לבתיבן. ובלתה דבולא שבתיל אלבדיהו לבבבן מבלתה בבבדיל בבבבבן בבבבבן בבבבבן